

Nr 172

Av herr **Johansson, Tage**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till ortopediska hjälpmedel m. m.*

(Lika lydande med motion nr 213 i Andra kammaren)

I årets statsverksproposition bil. 7 punkt 146 har föreslagits vissa ändringar av grunderna för bidrag till ortopediska hjälpmedel m. m. Bl. a. föreslås att statsbidrag skall utgå till för handikappade särskilt avsedda hjälpmedel ägnade att underlätta den dagliga livsföringen. Som exempel på dylika hjälpmedel nämnes anordningar för att underlätta på- och avklädning, hjälpmedel vid förflyttning o. s. v.

Som villkor för att statsbidrag skall utgå till dylika hjälpmedel förutsättes emellertid i propositionen, att hjälpmedlet skall vara ordinerat av läkare vid ortopedisk lasarettsklinik, vanförestalt eller motsvarande eller av läkare som har tillsyn över träningslägenhet.

Det kan enligt min mening ifrågasättas om detta krav på ordination kan vara motiverat i alla de fall då det kan vara aktuellt med bidrag till ifrågasvarande hjälpmedel. För många hjälpsökande skulle de i propositionen föreslagna villkoren medföra stora kostnader och besvär, och dessutom skulle den föreslagna bestämmelsen medföra en ökad belastning på våra förut hårt ansträngda ortopedkliniker.

Enligt min mening bör det vara tillräckligt om legitimerad läkare, sjukgymnast eller distriktssköterska tillstyrker behovet av hjälpmedel — i varje fall då det är fråga om hjälpmedel av enklare slag och av standardtyp. I de fall då det blir fråga om hjälpmedel som behöver utprovas eller specialkonstrueras med hänsyn till den sökandes handikapp blir det givetvis motiverat med sådana bestämmelser som föreslås i propositionen. Eventuellt kan också frågan om kravet på viss ordination sammankopplas med den summa som de sökta hjälpmedlen betingar.

Erfarenheterna från tidigare verksamheter inom detta område har visat att det i många fall är fråga om hjälpmedel av enklare slag och av standardtyp — och till en relativt ringa kostnad. Ett omständligt och kostnadskrävande förfarande för att erhålla det föreslagna bidraget skulle i väsentlig grad minska värdet av ifrågasvarande reform. Det i propositionen föreslagna kravet på ordination bör således enligt min mening omprövas innan bestämmelserna utfärdas.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts anslagsäskande under V. huvudtiteln, punkt 146, angående Bidrag till ortopediska hjälpmedel m. m. måtte, med godkännande jämväl i huvudsak av de av Kungl. Maj:t förordade ändringarna av grunderna för bidrag, i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att vid utformandet av ifrågavarande bestämmelser de i denna motion anförda synpunkterna måtte beaktas.

Stockholm den 23 januari 1964

Tage Johansson